

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 2. juna 2017. godine
Br. ref.:RK 1075/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI141/15

Podnosilac

Hajdar Podrima

**Zahtev za ocenom ustavnosti presude ARJ-UZVP br. 29/2015
Vrhovnog suda od 29. oktobra 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Hajdar Podrima iz Đakovice (u daljem tekstu: podnosilac).

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava presudu ARJ-UZVP br. 29/2015 Vrhovnog suda od 29. oktobra 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda kojom su, navodno, podnosiocu povređena prava iz člana 21. (Opšta načela), člana 22. (Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata), člana 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i člana 6. (Pravo na pravično sudjenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 49. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 30. novembra 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 08. decembra 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica Suda je imenovala i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Caroline (predsedavajući), Ivan Čukalović i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 29. decembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 18. aprila 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za predsedavajuću u Veću za razmatranje, koja je zamenila sudiju Roberta Carolana koji je 9. septembra 2016. godine podneo ostavku.
9. Dana 02. maja 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

10. Na osnovu spisa predmeta Sud može da primeti da je tokom 1969. godine došlo do nacionalizacije parcele br. 197 pravnom prethodniku podnosioca u površini od 1.59,76 ha.
11. Tokom 1969. godine pravni prethodnik podnosioca je zbog nacionalizacije sporne parcele pokrenuo sudski postupak koji se završio 25. oktobra 1970. godine presudom Ac. br. 647/69 Okružnog suda u Prizrenu.

12. Tom presudom je odbijen prigovor pravnog prethodnika podnosioca i data je mogućnost trećem licu Z.T., da kao stranka koja je učestvovala u postupku nacionalizacije, registruje predmetnu imovinu u katastar na svoje ime.
13. Dana od 1. septembra 1986. godine, Komisija za nacionalizaciju Opštine Orahovac je donela rešenje br. 461-41 u kome je kao vlasnik sporne parcele registrovan Z.T.
14. Tokom 2010. godine podnosilac je podneo zahtev Komisiji za uređenje zemljišta u Opštini Orahovac u kojoj je tražio registraciju predmetne imovine na svoje ime, tvrdeći da je upis predmetne imovine na lice Z.T. sporan, jer je nastao kao rezultat prikrivanja činjenice da postoji i presuda Cml-br. 21/71 Vrhovnog suda od 28. oktobra 1971. godine, kojom je presuda Ac. br. 647/69 Okružnog suda poništena.
15. Dana 26. jula 2010. godine, Komisija za uređenje zemljišta Skupštine opštine Orahovac je donela rešenje br. 461-16/2010 kojim je usvojila zahtev podnosioca i proglasila delimično nevažećim rešenje Komisije za nacionalizaciju zemljišta Opštine Orahovac br. 461-41 od 01. septembra 1986. godine, koje se odnosi na deo katastarske parcele 197.
16. Dana 25. avgusta 2010. godine treće lice Z.T. je podnelo žalbu Ministarstvu poljoprivrede, šumarstva i ruralnog razvoja (u daljem tekstu: MPŠRR) protiv rešenja Komisije za uređenje zemljišta Skupštine opštine Orahovac od 26. jula 2010. godine.
17. Dana 08. oktobra 2010. godine, MPŠRR je poslalo žalioocu Z.T. odgovor SP - 2227/210, u kojem naglašava da MPŠRR *“nema predmetnu nadležnost da postupi prema žalbi podnetoj od njegove strane.”*
18. Dana 08. novembra 2010 godine, Z.T. je tužbom pred Osnovnim sudom u Prištini, Odeljenjem za administrativna pitanja (u daljem tekstu: Osnovni sud) pokrenuo upravni spor za poništenje akta/odgovora na žalbu MPŠRR sa br. SP -2227/210 od 08. oktobra 2010. godine.
19. Dana 22. januara 2015. godine, Osnovni sud je doneo presudu A.br. 1076/2010, kojom je prihvatio tužbu Z.T. i poništio odgovor na žalbu MPŠRR; takođe, je naložio MPŠRR da u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude donose rešenje prema žalbi tužioca od 25. avgusta 2010. godine, podnete protiv odluke Komisije za uređenje zemljišta Skupštine opštine Orahovac br. 461-16/2010.
20. Podnosilac, kao zainteresovana stranka u postupku, je podneo žalbu Apelacionom sudu na presudu A.br. 1076/2010 Opštinskog suda, u kojoj je tražio da se tužba Z.T. (tužioca) odbaci kao nedozvoljena.
21. Dana 11. juna 2015. godine, Apelacioni sud je doneo presudu AA. br. 120/2015 kojom je žalbu podnosioca odbacio kao neosnovanu. Između ostalog u obrazloženju presude stoji: *“Tuženi organ (MPŠRR) je trebao da tokom sprovođenja odluči prema gore navedenim zakonskim osnovama, u roku od 30 dana od dana predaje žalbe kao što se predviđa članom 131. 1 ZUP, sa sadržajnim rešenjem, onako kako se predviđa članovima 84, 85 i 86 ZUP-a,*

koje rešenje bi trebalo da ima svoj sadržaj, činjenični sažetak, način odlučivanja, zakonsku osnovu na koju sa zasniva akt i u obrazloženju da se daju puni i jasni razlozi i uputstvo za apelovanje”.

22. Podnosilac je podneo Vrhovnom sudu zahtev za vanredno razmatranje presude Apelacionog suda zbog povrede materijalnog prava, sa predlogom da se prihvati zahtev, da se preinače presude i da se tužba tužioca odbaci kao nedozvoljena.
23. Dana 29. oktobra 2015. godine Vrhovni sud je doneo presudu ARJ-UZVP. br. 29/2015 kojom je zahtev za vanrednim preispitivanjem odluke zainteresovane stranke (podnosioca) odbio kao neosnovan. U obrazloženju presude, između ostalog, stoji:

“Tuženi organ (MPŠRR) je bio obavezan da odluči prema žalbi tužioca, na osnovu odredbi Zakona o lokalnoj samoupravi (članovi 74 – 85) br. 03/L-040, gde se određuju nadležnosti ministarstva za sprovođenje kontrole o zakonitosti akata u lokalnom nivou, zato nedonošenje odluke o zahtevu tužioca predstavlja izbegavanje zakonskih obaveza od strane MPŠRR.”

Navodi podnosioca

24. Podnosilac je u zahtevu naveo da je Vrhovni sud nezakonitim i neustavnim postupcima odbio njegov zahtev za vanrednim preispitivanjem presuda redovnih sudova, čime mu je povredio osnovna prava i slobode, predviđene članom 21. (Opšta načela), članom 22. (Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata), članom 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) Ustava kao i članom 6. EKLjP.
25. Podnosilac se obraća Sudu sa zahtevom: *„da Sud ukine presude Vrhovnog suda Kosova u Prištini ARJUZVP.br. 29/2015 od 29.10.2015. godine kao i presude Apelacionog suda Kosova AA. br. 120/2015 od 11.06.2015. godine i Osnovnog suda – Odeljenje za upravna pitanja A. br. 1076/2010 od 22. januara 2015. godine.”*

Prihvatljivost zahteva

26. Kako bi Sud mogao da reši žalbu podnosioca, prvo treba da ispita da li je žalba ispunila uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
27. U tom smislu, član 113. stav 7. Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

28. Takođe, član 48. Zakona propisuje:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

29. U ovom slučaju, Sud se poziva na pravilo 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika, koje predviđa:

“ (1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev *prima facie* opravdan ili nije očigledno neosnovan.“

(2) „Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava“.

30. Sud je analizirajući navode podnosioca sa aspekta povrede prava i sloboda zagarantovanih Ustavom kao i EKLJP, primetio da je podnosilac svoj zahtev izgradio na tvrdnjama da su navodne povrede nastale jer „Vrhovni sud nije prihvatio njegov zahtev za vanrednim preispitivanjem sudskih odluka koji je on podneo kao zainteresovana stranka u postupku.“
31. Sud ukazuje da se navodi podnosioca o povredi ustavnih prava na koja se on poziva odnose na odluke sudova u postupku u kojem se odlučivalo o procesnoj dopustivosti tužbe koju je podnelo treće lice Z.T. protiv MPŠRR.
32. Shodno tome, Sud primećuje da su redovni sudovi tokom redovnog postupka uzeli u obzir sve navode podnosioca prilikom utvrđivanja osnovanosti njegovog zahteva, a što se može videti i na osnovu njihovih odluka.
33. Sud, dalje, primećuje da se u predmetnom postupku pred redovnim sudovima utvrđivala samo procesna dopustivost predmetne tužbe protiv MPŠRR, i da se u tom postupku nije odlučivalo ni na koji način o “građanskim pravima” podnosioca, a ni o njegovim “obavezama”.
34. Prema tome, ishod procedure u kojoj su donesene pobijene odluke nisu bile odlučujuće za utvrđivanje građanskih prava i obaveza podnosioca.
35. Shodno tome, Sud iz datog obrazloženja redovnih sudova ne vidi proizvoljnost; štaviše, Sud primećuje da su Apelacioni sud i Vrhovni sud uzeli u ispitivanje navoda koje je podnosilac izneo u svojim zahtevima, pri čemu su i dali jasne zaključke zbog čega su ti navodi neosnovani.
36. Kao rezime, Sud ceni da u sprovedenom postupku nema činjenica ili okolnosti koje bi na bilo koji način upućivale na to da su, u postupku pred Vrhovnim sudom, podnosiocu povređena ljudska prava ili slobode garantovane Ustavom ili EKLJP.
37. Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio svoje tvrdnje, niti je podneo bilo kakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava garantovanih

Ustavom i EKLJP (vidi: slučaj br. KI19/14 i KI21/14, podnosilac *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, Ustavni sud Republike Kosovo, ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova, CA. br. 2129/2013, od 5. decembra 2013. godine i rešenja Apelacionog suda Kosova CA. br. 1947/2013 od 5. decembra 2013. godine).

38. Sud je stava da kriterijumi po kojima bi se žalba podnosioca razmatrala sa aspekta povrede prava i sloboda zagarantovanih Ustavom kao i EKLJP, nisu ispunjeni.
39. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 47. Zakona i pravilima 36 (1) (d) i (2) b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 2. maja 2017. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi